

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **L. H.**, bývajúceho v S., zastúpeného JUDr. A. S., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **I. F.**, súdnemu exekútorovi, E., O., **o zaplatenie 9 218 Sk istiny**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 97/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2007 sp. zn. 5 Co 378/2006

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 3. apríla 2006 č.k. 19 C 97/2005-39 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 9 218 Sk a trovy konania vo výške 500 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie o zaplatenie 3 % úroku z omeškania zo sumy 9 218 Sk zastavil. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že exekútorovi vzniklo právo na odmenu za vykonanie exekúcie, sporné je však kto má túto odmenu zaplatiť. Podľa názoru prvostupňového súdu túto odmenu nie je povinný zaplatiť žalobca.

Na základe podaného odvolania žalovaným, Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 23. októbra 2007 č.k. 5 Co 378/2006-56 zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Vyslovil že žalovanému nepriznáva náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalovaný okrem iného vzniesol podaním z 1. decembra 2005 námietku premlčania práva, nemožno premlčané právo žalobcovi teda priznať. Je už bezdôvodné skúmanie

existencie subjektívneho práva žalobcu ako veriteľa, keď akýkoľvek záver v tomto smere by aj tak viedol vždy k zamietnutiu návrhu na začatie konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako dôvod dovolania uviedol nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Ustanovenie § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Žiadna z vymenovaných procesných väd nie je v dovolaní namietaná a nezistil ju ani dovolací súd. Dovolanie preto podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ rozhodol v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Výnimku z tejto prípustnosti tvoria (okrem vecí uvedených v § 238 ods. 4 O.s.p.) tiež veci, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p.).

V prejednávanej veci podal žalobca dovolanie proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení vo výške 9 218 Sk. Toto plnenie neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy, ktorá ku dňu podania žaloby (1.4.2005) predstavovala 6 500 Sk (pozri § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 90/1996 Z.z. platnom v rozhodnom čase). Na danú vec sa preto vzťahuje § 238 ods. 5 O.s.p. Vzhľadom na to je dovolanie žalobcu v tomto prípade neprípustné, aj keď smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie procesne neprípustné. So zreteľom na to, tento opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je neprípustné. Pritom spravujúc sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s ustanovení § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: